

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 25/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 65

Rất nhiều đồng tu, tu học thời gian dài nhưng ác niệm vẫn dấy khởi thậm chí là khởi ác niệm về năm tội ngũ nghịch. Tại sao chúng ta tu học thời gian dài mà ác niệm vẫn dấy khởi? Tập khí xấu ác của chúng ta đã có từ nhiều đời, nhiều kiếp, chỉ cần gặp một duyên nhỏ thì những tập khí này liền sinh khởi. Điều này giống như người đã bỏ hút thuốc từ lâu nhưng khi nhìn thấy người khác hút thuốc thì họ vẫn rất muốn được hút. Nếu chúng ta muốn bỏ thuốc thì chúng ta phải tránh thật xa những người hút thuốc. Chúng ta đã có sẵn những tập khí, chúng ta đừng để những tập khí này có cơ hội sinh khởi. Chúng ta vẫn tiếp xúc với duyên thì chúng ta giống như người đã bỏ rượu mà vẫn đến gần những người uống rượu. Nếu chúng ta tiếp xúc với duyên thì chúng ta sẽ không thể cưỡng lại được tập khí của mình. Phương pháp tốt nhất để tập khí không dấy khởi là chúng ta tránh duyên. Người tham tài, sắc, danh mà ở gần tài, sắc, danh thì sẽ không thể cưỡng lại được. Trong đời quá khứ chúng ta đã tạo tập khí sâu dày, chỉ cần gặp duyên là những tập khí này liền sinh sôi, nảy nở.

Cách đây khoảng 7, 8 năm, tôi mua hạt cải để trồng ở trước sân, sau đó tôi phải đi ra ngoài nên một thời gian, khi những cây cải lớn, chúng ra hoa, kết trái sau đó rụng hạt xuống. Khi tôi trở về tôi đổ đất lên trên khu vườn trồng những cây cải này, sau đó một vài năm, tôi lấy đất ở phía trên mang đi trồng cây thủy canh. Sau khi đất được lấy đi, hạt cải được tiếp xúc với ánh nắng, nước nên chúng phát triển thành rất nhiều cây con. Tôi ngạc nhiên không hiểu vì sao có nhiều cây cải con mọc lên như vậy, sau đó, tôi nhớ lại là nhiều năm trước, tôi đã trồng cây rau cải, hạt cải nằm trong đất nhiều năm nhưng chúng vẫn y nguyên.

Nếu chúng ta đã gieo vào trong A Lại Da Thức những chủng tử xấu ác thì chỉ cần duyên nhỏ thì nó sẽ hình thành. Tốt nhất là chúng ta đừng nên nghĩ, làm việc ác. Có người hỏi Hòa Thượng, họ rất dụng công tu hành nhưng ý niệm ác vẫn thường dấy khởi, thậm chí họ vẫn thường khởi năm nghịch, mười ác. “*Năm nghịch*” là tội giết Cha, giết Mẹ, giết A La Hán, làm thân Phật chảy máu và phá hoại tăng. “*Mười ác*” chính là ý thì tham, sân, si; miệng thì nói dối, nói lời hung ác, nói lời đê bỉ và nói lời thêu dệt; thân thì sát, đạo, dâm. Tổ Sư Đại Đức luôn khuyên chúng ta gần Thầy tốt, bạn lành. Chúng ta gần những người lười biếng, chệnh mảng, tham lam, tham dục hay người siêng năng thì nhất định chúng ta cũng sẽ giống như họ.

Có người hỏi tại sao những năm qua tôi có thể làm được nhiều việc cho đi như vậy. Đó là vì tôi rất ngưỡng mộ đời sống, cách làm của Hòa Thượng, tôi chỉ nghe theo, nhìn theo một mình Hòa Thượng, không có người thứ hai. Nếu chúng ta tùy tiện qua lại với những người chệnh mảng, buông lung thì chúng ta cũng sẽ chệnh mảng, buông lung. Chúng ta phải mau tránh xa những người này. Tôi may mắn là hơn mười năm nay, tôi ở đây một mình. Tôi chỉ nhìn vào hình ảnh và nghe theo Hòa Thượng. Cho dù là người nổi tiếng như thế nào tôi cũng không xem qua. Chúng ta gần người tinh tấn thì chúng ta nhất định sẽ trở thành người tinh tấn. Gần người giải đãi thì nhất định sẽ trở thành người giải đãi. Chúng ta gần người chỉ cho đi thì chúng ta cũng sẽ học theo họ.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, con có một vị đồng tu, Mẹ của người đó bị bệnh nghẽn ngãng, luôn mắng người. Người trong nhà đều không dám tiếp cận bà, mọi người muốn đưa bà vào viện dưỡng lão nhưng lại cảm thấy như vậy quá tàn nhẫn. Mọi người không biết làm như thế nào, xin Hòa Thượng chỉ dạy?”*.

Việc này ở thế gian diễn ra rất nhiều, đây là những người không có phước nên họ bị bệnh khổ. Nếu mắc bệnh như ngậy như dại thì không thể định tĩnh niệm Phật. Người bị như vậy thì khi ra đi chắc chắn họ sẽ đi về tam đồ ác đạo. Chúng ta tích cực tu huệ nhưng chúng ta cũng phải tích cực tu phước. Chúng ta tu phước không phải để hưởng phước mà khi chúng ta có phước báu thì mọi bệnh khổ sẽ qua đi. Chúng ta sắp lâm chung mà chúng ta bị nghẽn ngãng thì chúng ta đã uổng phí cả một cuộc đời, chúng ta sẽ phải chờ đến nhiều kiếp sau. Người xưa nói: *“Chúng ta mơ mơ hồ hồ thì nhất định sẽ đi về thế giới mơ mơ, hồ hồ”*. Khi chúng ta còn khỏe thì chúng ta phải mau mau làm việc tốt, đến khi chúng ta hơi tàn, sức kiệt, không còn sức lực thì chúng ta muốn làm cũng không làm được!

Rất nhiều đồng tu chỉ tu huệ, chỉ lo niệm Phật, chỉ lo giữ tâm thanh tịnh mà không tu phước. Trên **“*Kinh Vô Lượng Thọ*”** dạy chúng ta: **“*Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm*”**. **“*Tâm Bồ Đề*”** là tâm cứu giúp chúng sanh, cứu giúp chúng sanh chính là tu phước. **“*Một lòng chuyên niệm*”** là tu huệ. Phước, huệ phải song tu. Nhiều người được Thầy của họ dạy tu phước nên họ chỉ tích cực tu phước. Có những người được Thầy dạy tu huệ nên họ chỉ tích cực tu huệ.

Trước đây, có người cho rằng tôi xen tạp vì tôi dịch Kinh nhưng tôi vẫn đi giảng, đi làm giáo dục, tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, trồng rau, làm đậu. Tôi tích cực làm nhưng tôi vẫn tích cực tu học. Nhiều người xem nặng tu huệ nhưng xem nhẹ tu phước. Chúng ta phải phước huệ song tu, phước huệ phải viên mãn. Ở nước ngoài, mọi người đều phải đi làm, đa phần mọi người sẽ đưa người già vào viện dưỡng lão, trại tâm thần.

Hòa Thượng nói: **“*Việc này phải xem tình hình thực tế, chúng ta đưa bà vào viện dưỡng lão thì cũng phải xem viện dưỡng lão đó có thích hợp hay không. Nếu bà vẫn ở nhà thì có thể mời Y tá đến trợ giúp, chăm sóc bà. Căn nguyên, bệnh khổ có ba loại nguyên nhân lớn, thứ nhất là thân bệnh, bệnh do chúng ta ăn uống không*”**

cẩn thận. Người xưa nói: “Bệnh từ miệng mà vào, họa từ miệng mà ra”. Chúng ta phải hết sức chú ý thói quen trong đời sống, tập quán, ăn uống, nhất là chú trọng đến việc ăn uống vệ sinh”.

Có nhiều người có thói quen uống cà-phê, thức khuya, thói quen này rất có hại cho sức khỏe. Nếu nhà tôi có khách thì tôi vẫn đi ngủ đúng giờ. Nếu tôi không ngủ đúng giờ thì tôi không thể dạy được đúng giờ. Tôi không chỉ tu tập cho riêng mình mà phải dẫn lớp học tập. Tôi đi đến đâu, cho dù mọi người muốn nói chuyện thêm thì đến thời điểm nhất định thì tôi cũng phải đi, tôi không thể trễ nải để ảnh hưởng việc tu học, dẫn lớp của mình.

Hòa Thượng nói: ***“Hiện tại, mọi người đều dùng chất hóa học để nuôi trồng. Ngày nay, mọi người nuôi heo trong sáu tháng, gà trong sáu tuần thì đã rất mập, có thể mang thịt. Những loài vật này trong thịt đều mang mầm bệnh cho nên con người sau khi ăn sẽ sinh ra rất nhiều bệnh kỳ kỳ, quái quái. Ngày nay, rau thì có dư lượng của nông dược, gạo thì có độc tố. Tôi nghe nói mọi người dùng phân hóa học để lúa lớn được rất nhanh, nhìn rất đẹp. Lão cư sĩ Lý Bình Nam nói, người hiện đại rất đáng thương!”.***

Hiện tại, mọi người đều dùng thuốc tăng trưởng, kích thích để nuôi trồng. Ngày nay, người ăn chay cũng không tránh khỏi bệnh tật. Có bà cụ ở Đài Loan, bà đã ăn chay hơn 20 năm nhưng sau đó, bà bị mắc bệnh bò điên. Khi họ xét nghiệm những thức ăn bà đã ăn thì phát hiện một số thức ăn có nguồn gốc động vật. Trước đây, mọi người đã từng ăn xúc xích, chả chén có mùi vị rất ngon nhưng tôi cảm thấy chúng có mùi lạ, nên tôi không ăn. Hòa Thượng đã giảng bài này cách đây khoảng 30 năm. Hiện tại, chúng ta trồng rau, làm đậu mang tặng nhưng một số người cho rằng đó là phan duyên. Những người thường được chúng ta tặng rau sạch thì họ không thể ăn rau mua ngoài chợ, ăn rau ngoài chợ thì họ sẽ bị đau bụng. Hiện tại, chúng ta mỗi ngày ăn ba bữa ăn, đều là giống như phục độc, thêm độc tố vào cơ thể.

Hòa Thượng nói: ***“Trong hoàn cảnh ngày nay, chúng ta rất khó để cơ thể không bị bệnh. Nước uống cũng có thành phần hóa học, trong vài năm tới, thậm chí không khí cũng có độc. Những thứ bệnh này thuộc về sinh lý, Bác sĩ có thể dùng thuốc để trị. Bác sĩ có thể trị bệnh của thân nhưng không thể trị được bệnh do nghiệp”.*** Ở đây, nhiều lần tôi đứng ở sân cũng ngửi thấy mùi thuốc trừ sâu, những nhà ở xung quanh đây đều xịt thuốc. Quanh khu vực nhà tôi có rất nhiều nhái, chúng thường kêu inh ỏi, những nhà xung quanh xịt thuốc nên chúng không thể sống. Ngày nay thức ăn, nước uống, không khí đều nhiễm độc.

Hòa Thượng nói: ***“Loại thứ hai là bệnh do oan nghiệp, oan gia trái chủ dựa thân. Đây không phải là bệnh sinh lý nên Bác sĩ không thể trị. Hiện tại, rất nhiều người bị bệnh do Ma ám. Người bị bệnh này thì thần trí điên đảo, thần kinh không bình thường, rất thống khổ. Y học hiện nay gọi là thần kinh phân liệt. Phần nhiều***

những người này được đưa đến các bệnh viện tâm thần. Đây là bệnh do oan gia trái chủ, người bệnh phải thương lượng, điều đình, nếu họ đồng ý xả bỏ thì người bệnh mới hết bệnh”.

Trước đây, tôi thường đi tặng quà cho hai bệnh viện tâm thần do các Ma sơ quản lý. Các Ma sơ nói, hơn 50% người bệnh là có vong nhập cho nên những người này rất khó điều trị. Trong bệnh viện chia thành ba khu vực, khu vực dành cho những người bị bệnh nặng, căn phòng có bề ngang khoảng một mét, bề dọc khoảng một mét, có cửa sắt; Khu vực thứ hai rộng hơn nhưng cũng được quản lý rất chặt; Khu vực thứ ba rộng nhất và không bị quản chặt. Tôi đã nghe thấy, có người bị nhốt ở khu vực dành cho những người bệnh nặng nhưng họ đã bẻ được cửa sắt, nhảy lên nóc nhà để đi ra ngoài. Họ bị người âm dựa nên họ rất khoẻ.

Trong “Tư Bi Tam Muội Thủy Sát”, quốc sư Ngô Đạt bị oan hồn của Triệu Thấu biến thành mụn mắt người ở đầu gối. Một vị A La Hán dùng công phu của sự tu hành, giảng giải cho vong để vong đồng ý xả bỏ hận thù nên Ngài Ngô Đạt mới hết bệnh. Chúng ta muốn điều đình với oan gia trái chủ thì chúng ta phải phát tâm rộng lớn làm những việc chân thật lợi ích nhiều chúng sanh để oan gia trái chủ cảm động. Chúng ta không làm một cách mạnh mẽ thì oan gia trái chủ sẽ không cảm động.

Hòa Thượng nói: ***“Bệnh thứ ba là bệnh do nghiệp chướng, việc này rất phiền phức, hiện tại, người già bị bệnh nghẽn ngãng, như ngậy như đại. Đây là do trong đời quá khứ hoặc đời hiện tại, tạo tác những nghiệp bất thiện nên bị quả báo. Tôi nhìn thấy rất nhiều người, rất chân thành học Phật, không luận là người xuất gia hay tại gia, khi tuổi già thì nghiệp chướng xuất hiện nên bất tỉnh nhân sự”.***

Hòa Thượng nói: ***“Người niệm Phật, then chốt nhất là khi lâm chung thần chí phải tỉnh táo, niệm sau cùng phải rõ ràng vậy thì mới có thể vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, thân cận Phật A Di Đà. Nếu khi lâm chung, người mà ngay đến người thân cũng không nhận ra thì cho dù chúng ta hộ niệm cho họ, kết quả cũng sẽ rất thấp. Do đó người sống ở đời, không nên làm những việc ác. Chúng ta làm nhiều việc ác, khi lâm chung nghiệp chướng hiện tiền, chúng ta như ngậy, như đại, thậm chí bất tỉnh nhân sự vậy thì chúng ta chắc chắn sẽ đọa vào ác đạo”.*** Mỗi ngày, chúng ta tùy tiện tạo tác một ít ác nghiệp thì những ác nghiệp này giống một giọt nước, giọt nước nhỏ lâu ngày thì cũng sẽ làm đầy chum nước.

Hòa Thượng nói: ***“Người hiện đại, chỉ sống và biết ở đời hiện tại, đây là sai lầm. Người thông minh phải nhìn thấy đời sau. Sau khi hết đời này, chúng ta đi về đâu thì đó mới là điều quan trọng. Thời gian chúng ta ở thế gian rất ngắn ngủi, nếu chúng ta xem thế gian này là nhà thì đó là quan niệm sai lầm. Chúng ta xem thế gian này như một quán trọ, chúng ta như một lữ khách, không có một chút dính mắc nào. Chúng ta không cần, không lưu luyến bất cứ thứ gì ở thế gian vậy thì chúng ta không***

cần phải tạo nghiệp bất thiện để rồi phải vương mang. Người hiểu rõ đạo lý này thì nhất định sẽ chỉ tu thiện, không làm những việc bất thiện”.

Hòa Thượng nói: ***“Có rất nhiều đồng tu hỏi tôi, học Phật phải bắt đầu từ chỗ nào. Người xưa nói rất hay, chúng ta phải bắt đầu từ không vọng ngữ. Trên “Kinh Vô Lượng Thọ”, Thế Tôn dạy chúng ta, tu hành có ba cương lĩnh, cương lĩnh thứ nhất chính là khéo giữ khẩu nghiệp không nói lời người. Trong ba nghiệp thân, khẩu, ý, ba nghiệp, Phật để khẩu nghiệp đứng đầu tiên. Nếu chúng ta hiểu rõ đạo lý này, nhất định chúng ta có thể làm được tốt đẹp!”.***

Chúng ta như một lữ khách, làm xong vai trò thì chúng ta ra đi. Chúng ta hiểu được điều này thì chúng ta sẽ chỉ nói lời chân thật, lời không thật sẽ tạo thành nhân bất thiện từ đó thành quả bất thiện. Tinh thần của người học Phật pháp Đại Thừa là chúng ta không làm việc bất thiện nhưng chúng ta làm việc thiện cũng không phải vì cầu phước báo cho riêng mình, chúng ta làm mà không thấy người cho, không thấy người nhận, cũng không thấy vật cho đi. Hòa Thượng nói: ***“Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức”.*** Chúng ta làm mọi việc một cách tự nhiên. Nếu chúng ta làm những việc này một cách tự nhiên thì chắc chắn chúng ta sẽ chuyển được nghiệp. Trước đây, khi tôi bị bệnh nặng, tôi đã từng khám với hai Bác sĩ, Bác sĩ nói tôi phải uống đủ các thuốc nếu không tôi sẽ không thể sống. Sau đó, tôi đã không uống bất cứ một viên thuốc nào. Tôi muốn đến thăm và tặng quà cho ông để ông thấy rằng, ngoài việc uống thuốc thì còn có những cách khác để tự chữa bệnh.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu chúng ta không hiểu được đạo lý này mà chúng ta tùy theo tập khí, làm càn làm quấy thì khi chúng ta già, nghiệp chướng hiện tiền, chúng ta hối hận cũng không kịp. Bệnh do nghiệp chướng có thể hóa giải được không? Vẫn có thể! Nếu chúng ta chân thật sám hối, quay đầu. Chúng ta phải sám hối khi chúng ta còn sức khỏe, nếu khi nghiệp chướng hiện tiền, chúng ta như ngậy như đại, bất tỉnh nhân sự thì chúng ta không thể sám hối, quay đầu”.*** “Sám hối” là ngay từ bây giờ, chúng ta không phạm phải những sai lầm mà chúng ta đã phạm.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!